

www.ketab.ir

عطایی، محمدرضا، ۱۳۴۴-، عکاس
مشهد در انقلاب ۱۳۵۷ تا ۱۳۵۹ / به روایت محمدرضا عطایی: انتخاب عکس و شناسه آزاده فرزام نیا.

مشهد، انتشارات بوی شهر بهشت، ۱۳۹۵.

شابک: ۵-۱۱۷-۳۷۰-۶۰۰-۹۷۸-۶۵۰۰۰۰ ریال

یادداشت: فارسی-انگلیسی-عربی.

موضوع: ایران -- تاریخ -- انقلاب اسلامی، ۱۳۵۷ -- مشهد -- عکس ها

موضوع: Photographs -- Mashhad -- Iran -- History -- Islamic Revolution, 19۷۹

شناسه افزوده: فرزام نیا، آزاده، ۱۳۵۸-

۱۳۹۵ ع ۶ م / DSR ۱۵۶۰

۹۵۵/۰۸۳۰۲۲۳

۴۵۸۸۱۸۸

مشهد در انقلاب (۱۳۵۷-۱۳۵۹)

به روایت محمدرضا عطایی

انتخاب عکس و شناسه: آزاده فرزام نیا

طراح گرافیک: حامد امامی

کارشناس عکس: محمد زائر نیا

ویرایش عکس: میلاد سمنگانی

ناظر فنی چاپ: الیاس ناصری پور یزدی

با تشکر از: آقایان بهزاد چوپانکاره و محمد جواد میری

چاپ: آستان قدس

چاپ اول، ۱۳۹۵-۱۰۰۰ نسخه

شابک: ۵-۱۱۷-۳۷۰-۶۰۰-۹۷۸

آدرس: میدان امام حسین علیه السلام، خواجه ربیع ۷، ۳۷۴۲۹۲۲۵-۵۱

فروشگاه اینترنتی: www.nbehesht.ir

عضویت در باشگاه مشتریان با ارسال عدد ۸۸ به سامانه پیامک ۱۰۰۰۱۰۸

مقدمه

اسفند ۱۳۹۴ بود که بیشتر از ۱۴۰۰ عکس از انقلاب در مشهد از سوی معاونت فرهنگی شهرداری مشهد در اختیارم قرار گرفت از عکاسی مردمی به نام محمدرضا عطایی. قرار بر این بود که از میان آن ها انتخابی صورت بگیرد برای کتاب عکس. در انتخاب عکس دو نکته برایمان اهمیت داشت: محتوای عکس و جنبه هنری کار. طبیعی بود که ما از آقای عطایی انتظار عکس هایی با زوایایی فوق العاده نداشتیم. اما بعضی از عکس ها بسیار زیبا بودند و ما را امیدوار کرد که کاری فاخر تر به اب پروژه باشد. انتخاب مقدماتی کار و دسته بندی موضوعی عکس ها که تمام شد، جناب زائر نیا کارشناس عکس سازه ای ما را در انتخاب نهایی عکس ها به لحاظ هنری یاری کرد. با این نکته که برای ما هر دو جنبه محتوا و زیبایی مهم است. وجه بسیار برجسته عکس ها محتوا غلبه کرد. انتخاب عکس ها نهایی شد. شناسه عکس ها نیز براساس دو کتاب «انقلاب اسلامی و مشهد از آغاز تا استقرار جمهوری اسلامی» نوشته رمضانعلی شاکری و «تقویم تاریخ خراسان» نوشته غلامرضا عینی منتشر شدند. گزیده تقویم انتهای کتاب نیز و امدا کتاب تقویم تاریخ خراسان است. با این حال تعدادی از عکس های شناسه مانده بود.

آقای عطایی را اولین بار در خانه ای دیدم. رفته بودم برای عکس های زیادی که تاریخ شان برایم ابهام داشت از او سوال ببرسم. بعد از گذشت ۳۷ سال رپیری انقلاب دیگر اثری از سیاهی موهایش نبود و مردی جافتاده شده بود که خودش را سخت مشغول کارهای صنعتی دیده بود. شاید بیشتر از آنکه در مشهد باشد، در یزد مشغول کارهای صنعتی کارخانه ها و عضو هیئت مدیره خانه صنعت این شهر است. اما برعکس تصور اولیه ام از صنعت فضای اتاق پذیرایی شان خیلی سریع نشان می داد که با مردی هم کلام سده اند که دلبستگی اش کتاب و هنر است. چندین دوربین و رادیوی قدیمی طبقه بالای کتابخانه اش خودنمایی می کرد و عکس های سیاه و سفید که بر دیوار اتاق جابخوش کرده بودند. آقای عطایی خیلی اهل حرف زدن نبود. بیشتر دوست داشت حرف ها از دل عکس هایش شنیده شود.

علاقه شدیدی او به ثبت لحظات ستودنی است. رسیدن به این آگاهی که در میان مردم قرار گیری و بی آنکه کسی از تو بخواهد خود را پاسدار ثبت لحظه ها برای نسل آینده ببینی، صافا رنجیده است تحسین برانگیز. اگر امثال محمدرضا عطایی نبودند که عکس یا فیلم بگیرند و یا کسی مثل استاد ارجو رمضانعلی شاکری نبود که لحظه های انقلاب را در مشهد ثبت کند شاید امروز ما هیچ یادگاری از آن روزهای بشکوه نداشتیم. عواطف خانه از استاد شاکری سپاسگزارم که با ثبت دقیق و ریز اتفاقات سال ۵۷ و ۵۸ مشهد، ما را در به سرانجام رساندن این کار بی سازه یاری دادند. طول عمری با عزت برای ایشان و جناب آقای جلالی از پروردگار خواستارم.

در آغاز این کتاب به عنوان نماینده نسلی که در آن روزهای غرور آفرین حضوری داشته ام، از محمدرضا عطایی تشکر می کنم که مهربانانه به یاد ما و میراث آیندگان بعد از خود بود. عمرش با عزت.

مشهد. پائیز ۱۳۹۵